ANUL XI, No. 1283

8 PAGINI 6 LEI

Vineri [illegible] 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPĂ TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

La Castelul Peleş cu Marele Voevod Mihai

Viaţa de şcoală şi de sport a Moştenitorului Tronului. Un Rege sportiv şi o şcoală model. O oră de ski în faţa Castelului Peleş

Am vrea să scriem rânduri sărbătoreşti. [illegible] păşeşte, cu mult, cadrul cotidianului şi se înscrie în acest loc, ca un semn festiv.

Prin structură, prin esenţa însăşi a vieţii, a atmosferii, a dinamismului pe cari le oglindim aici, nu putem fi şi nici nu suntem sentimentali. Nu că activitatea sportivă nu ar fi capabilă să suscite elanuri, să provoace entuziasme şi efuziuni. Dimpotrivă: voioşia şi satisfacţiunile frenetice prezidează faptele demonstrative de forţă şi de virtuţi individuale. Dar destinul însuşi al sportului vrea ca lucrurile sale cele mai mari să fie temperate de corectivul realităţii.

Iată însă, că de data aceasta trebuie să ne declarăm lirici cu toate că tot de un eveniment sportiv e vorba. Nu mai puţin însă, de cea mai aleasă calitate.

Intr'o Sinaie de zile mari, clară şi luminoasă, superbă în albeaţa ei imaculată, în calmul hieratic al reşedinţei domneşti, Voevodul Mihai, ne-a primit, înainte de Crăciun, într'o oră de clasă, la Castelul Peleş. Cu o naturaleţă, o simplitate şi nobleţă în gesturi şi vorbe cari ne-a încântat pur şi simplu.

Elevii şcoalei regale erau tocmai în ora de muzică. Profesorul Saxu exemplifica, cântând la violină, câteva colinde de Crăciun.

Minunată, atmosfera de ordine şi de cordialitate ce se degajează din înfăţişarea totuşi excepţională, a acestei clase de şcolari.

Voevodul, laolaltă cu ceilalţi colegi, mai deosebit poate prin remarcabila stare fizică care transpiră prin fiecare por al obrajilor, rotunzi şi rumeni, se ridică, milităreşte, atunci când, însoţiţi de admirabilul Său instructor colonelul Pălăngeanu, intrăm, neprotocolar şi neanunţaţi. Ca la şcoală.

Ochii săi mari şi albaştri se uită întrebători la aceşti doi străini. Ce fac aci şi ce vor? ne sfredeleşte El cu privirea.

Cum să redăm farmecul inedit al replicilor pe cari Marele Voevod le-a dat întrebărilor noastre, dintre cari multe, lor gazetăreşti?

Aflaţi doar, sportivi, din toate colţurile României că vlăstarul regesc adoră sky-ul, iar vara, dintre toate sporturile, preferă înotul.

Timpul preţios pe care i-L răpiam, în plin curs, nu ne-a îngăduit să stăm prea mult de vorbă cu Măria Sa. Dar din sfertul de ceas care ne-a fost hărăzit să-l petrecem în tovărăşia moştenitorului tronului, putem desprinde cele mai avântate gânduri şi amintiri ca despre un mic moment de viaţă.

Voevodul, prin întrunirea laolaltă a unei desăvârşite prestanţe fizice şi a nespusei blândeţi a ochilor Săi, nu apare numai ca descendentul natural al unei rase care a dat un lung şir de prinţi glorioşi, dar, mai ales, vlăstar iubit al Tronului, ca un adorabil băiat cuminte, respectuos cu toţi oamenii, fie chiar străini, pe cari-i vede, afabil şi simplu. De o simplitate în atitudini, de o modestie în vorbă care te încântă şi te copleşeşte.

După cum se va vedea din relatările redactorului nostru care ne-a însoţit la Sinaia, Voevodul Mihai este un sportiv desăvârşit, convins până la împătimire de practica îndeletnicirilor de ordin fizic. Dar sportiv este Voevodul, nu atât prin cultivarea atâtor ramuri ale educaţiei fizice cât prin probitatea caracterului Său, prin cuvântul Lui deschis, prin fermitatea cu care-Şi făureşte ascensiunea în viaţă.

Pentru «Gazeta Sporturilor» este o cinste mare atenţiunea ce ne-a acordat-o, Voevodul Mihai. Un dar domnesc, o onoare regească, Nu aşa curând vom putea uita emoţia noastră dela Sinaia,

Cu sufletul încărcat de urări vibrante aducem aci Voevodului, în numele tuturor sportivilor din ţară, omagiul celui mai cald devotament şi al unei respectuoase admiraţii. Să ne trăiască!

AL. MUNTEANU

La Sinaia

Am coborât în gara Sinaia într'o după amiază de ajun de Crăciun. O după amiază însorită care-şi arbora biruinţa asupra ceţei de munte alungată departe prin cine ştie ce văi... O atmosferă de voe bună care te făcea dintr'o dată optimist, mai ales că gerul eşise şi el înfrânt din lupta care se dă în fiecare zi pe acolo... Pentru bucureşteanul prevăzut cu cele necesare, cu blană, şoşoni şi fular, izbânda negândită a naturii ia proporţii... biblice, pentru că nu e puţin lucru să-ţi iasă cu plin în cale cea mai frumoasă staţiune de munte a României... Mai ales după ce ai părăsit un Bucureşti acoperit pe trei sferturi de troeni şi aproape degerat pe la încheieturi...

Am călcat aşa dar cu dreptul şi ne făceam reproşuri pentru ideia preconceputâ care a tras fără voe după sine echipamentul de iarnă, atât de incomod când surprinzi Sinaia înecată 'n soare. Cu atât mai mult cu cât fusesem prevestiţi încă dela Bucureşti prin afişe ilustrate cari anunţau pe la răspântii, că «Sinaia este perla Carpaţilor», că «Sinaia cu sporturile sale de iarnă este neîntrecută» şi că «Ruleta, braziliana şi celelalte jocuri de hazard adună la Sinaia mii de oameni din toate oraşele României»!...

Trebue să mărturisim însă, că imediat ce am descins pe zăpada Sinaei, adică în momentul în care am părăsit peronul pentru a escalada «Perla» ni s'au tăiat picioarele... Iar entuziasmul care ne îmbătase la început, s'a rostogolit în vale spre Buştenii mai puţin nestemaţi, unde nu se practică sporturi de iarnă, dar unde liniştea mormântală nu este cu nimic mai înfricoşătoare decât cea dela Sinaia... Credeam că nu vom putea răzbate printre ski-uri, că ne vom împiedica de săniuţe şi că ne vor ţiui urechile de chiote... Aşa vedeam Sinaia când soarele ne transformase în optimişti desăvârşiţi, din sceptici aproape incorigibili...

Am dat, e drept, peste câteva săniuţe. Mărişoare însă, cu clopoţei aninaţi de coamele cailor şi cu taxa [illegible] ţuri, pentru că în Sinaia care «adună mii de oameni din toate oraşele României» lumea urcă cu picioarele, iar miile de oameni... nicăeri. I-am căutat e drept şi la Cazino, pentrucă în meseria asta a noastră perseverenţa este dogmă, şi mai ales pentrucă eram îndreptăţiţi să atribuim mai multă atracţiozitate ruletei făcătoare de minuni decât coborâtului cu sania, care la urma urmei tot sfârşeşte prin a te plictisi...

Aici speranţa s'a spulberat iremediabil. O sală cu proporţii de hangar, cu 20 de oameni îngrămădiţi în jurul unei mese verzi, în care o bilă mică albă se învârtea de zor. 19 dintre aceştia, îmbrăcaţi la smocking— crupierii — străjuiau pe singurul cetăţean venit să-şi încerce norocul la ruletă în ajun de sărbători. Şi când ultimul pol aruncat pe zero l-a convins că-l paşte ghinionul, crupierul principal a anunţat ultimele trei lovituri; bila şi-a făcut datoria şi-odată cu sacramentalul «nimic nu mai cade» a căzut în baltă şi ultima noastră picătură de speranţă în existenţa unui sezon de iarnă la Sinaia...

Cam aşa arăta «Perla Carpaţilor» la sfârşitul unui Decembrie însorit, pe care-l bănuiam pur şi simplu devorat de cei cari se roagă Domnului o vară întreagă pentru o fărâmă de vreme frumoasă în timpul iernei.

Tabloul sumbru al frumoasei noastre staţiuni de munte nu ne-a deprimat însă cu desăvârşire, pentru că în definitiv nu venisem la Sinaia pentru a constata cât e de mare aglomeraţia de skieuri, sau pentru a stabili exact câţi fericiţi ne acordă pentru anul acesta inteligenta bilă albă dela Cazino... Ci pentru o anchetă profesională extrem de dificilă. Dar pe care graţie bună voinţei unui om de ispravă, am putut-o face în cele mai bune condiţiuni cu putinţă.

Căci, nu e greu de înţeles că un reportaj care are ca subiect activitatea unui Moştenitor de Tron nu este în totdeauna în funcţie exclusivă de perspicacitatea celui care-l face, cât mai ales de bunăvoinţele pe cari le întâlneşte acolo unde este necesar. Din acest punct de vedere n'avem motiv să nu fim mulţumiţi. Şi veţi vedea pentruce.

UN REGE SPORTIV

Dintre toţi Suveranii lumii, M. S. Regele Carol este fără îndoială cel mai sportiv. Este o constatare pe care nu noi o facem pentru prima oară. Au făcut-o înaintea noastră cei cari au avut prilej să vadă pe Majestatea Sa făcând sport activ cu pasiunea omului care este convins de sensul şi foloasele acestei îndeletniciri. Când un cap încoronat găseşte timp de sacrificat pentru o pasiune pe care o are în sânge, deşi treburi grele de Stat îl ţin într'o continuă încordare, atunci nu mai încape îndoială că ceiace face este adânc raţionat. Şi mai ales că foloasele sportului sunt mai bine şi mai complet apreciate decât de toţi aceia cari vorbesc de el fără să ştie exact ce este şi cât valorează. M. S. Regele este primul Cap încoronat care îşi poate atribui meritul de a fi pus o cărămidă la zămislirea mişcării sportive a poporului peste care domneşte. Nu găsim în istorie un caz similar, deşi Regele Suediei este un bun tenisman, iar Regele Angliei un mare amator de golf. Niciunul nu a avut însă prilejul să se identifice

Marele Voevod Mihai şi d. lt. col. Pălângeanu

în anumite împrejurări cu mişcarea sportivă, să-i dea viaţă şi să fie El însu-Şi primul exemplu pentru toţi. M. S. Regele Carol are marele avantaj al tinereţii. In toate ramurile M. Sa este la fel de iscusit. In toate direcţiile cunoaşte la fel de bine viaţa sportivă şi în toate prilejurile asimilează cunoştinţe noui. Pe care le fructifică în interesul general, ori de câte ori are prilejul, ori de câte ori I se cere. O hotărâre într'un fel sau altul, privitoare la sport, când poartă pecetea Suveranului, are chezăşia unei drepte judecăţi.

Dacă sportul românesc n'a ajuns încă acolo unde-i este locul şi unde-i dă dreptul înalta oblăduire pe care i-o acordă Suveranul ţării, aceasta nu se datorează decât împrejurărilor vitrege în care i-a fost dat să se desvolte, împrejurări pe cari nu le-ar fi putut evita nici o bunăvoinţă, nici o tragere de inimă, nici un sacrificiu.

M. Sa este, după cum am spus, marele exemplu pentru toţi. Un exemplu pe care-l dă cotidian print'o practică intensă a sporturilor şi prin educaţia specială pe care a hărăzit-o Augustului Său Fiu. De ea ne vom ocupa în rândurile de faţă, pentrucă reprezintă sintetizarea practică a unei concepţii sănătoase despre sport, concepţie pe care vremea şi experienţa au cizelat-o, transformând-o într'o adevărată dogmă.

MARELE VOEVOD MIHAI LA SPORT

Moştenitorul Tronului a fost iniţiat în viaţa sportivă de foarte timpuriu. Adică exact la începutul epocei de desvoltare propriu zisă a fizicului, când copilul cheltueşte energia dezordonat şi când o sistematizare a acestei cheltueli dă roadele cele mai bune cu putinţă pentru viitor. M. Sa, a avut o fericită inspiraţie numind pe locot.-colone[illegible] M. Sa cunoştea calităţile distinsului ofiţer, astfel că nu s'a îndoit o singură clipă asupra roadelor pe cari urma să le dea viaţa de sport a Marelui Voevod. A dat mână liberă profesorului, dar n'a încetat o clipă să urmărească progresele pe cari le făcea dela o zi la alta Fiul Său.

Locot.-colonelul Pălăngeanu, care şi-a făcut în Suedia o foarte interesantă cultură în domeniul educaţiei fizice, a avut bucuria să vadă în Voevodul Mihai întruchiparea perfectă a unei concepţii în slujba căreia şi-a înclinat aproape întreaga activitate. Elevul său, în numai câţiva ani de educaţie fizică raţionată, a ajuns la posibilităţi fizice de cari sunt foarte departe copiii de aceiaşi vârstă. Cui nu-i dă impresia unei sănătăţi desăvârşite, vlăstarul robust şi plin de vlagă, care creşte văzând cu ochii?...

Acum 3 ani, când locot.-colonelul Pălăngeanu a arătat pentru prima oară Măriei Sale drumul sportului public, adică atunci când i-a încredinţat pistolul cu care Voevodul Mihai a dat plecarea într'un cross al şcolarilor la şosea, distinsul ofiţer ne mărturisea:

— Am credinţa că Măria Sa va fi în curând cel mai convingător exemplu al foloaselor inegalabile ale educaţiei fizice.

Iar noi, în câteva rânduri ocazionale subliniam această prevestire, adăugând că **«voioşia Marelui Voevod, care lua pentru prima oară contact cu viaţa sportivă românească, înseamnă zorile unei vieţi mai bune pentru sportul nostru naţional. Pentrucă vlăstarul Regal întruchipează, prin activitatea intensă pe tărâm sportiv, voinţa Suveranului de a-şi creşte copilul după concepţiile cele mai moderne».**

Nu ne-am înşelat nici noi şi cu atât mai puţin locot.-colonelul Pălăngeanu. Intr'adevăr, Marele Voevod este astăzi un copil robust, plin de voe bună, iubitor de sport şi de o blândeţe caracteristică celor cari practică sporturile şi îi înţeleg cu adevărat rosturile sale fireşti.

M. Sa Regele, care a văzut în înclinaţiile Fiului Său virtuţile pe cari I le dorea din tot sufletul, a creiat ambianţa necesară amplificării lor. Şi astfel a dat naştere acelui gimnaziu unic, în care Marele Voevod Mihai a fost pus să înveţe carte cot la cot cu copii din toate categoriile sociale, reprezentând credinţele şi toate concepţiile despre viaţă...

Făcând canotaj

La vânătoare

GIMNAZIUL MARELUI VOEVOD

Gimnaziul în care-şi desăvârşeşte cultura Moştenitorul Tronului o[illegible] jarea lor s'a făcut sub strictă supraveghere a M. Sale, fiind prevăzute cu tot ce poate fi de folos unei instrucţii complete. Sala de gimnastică în special este o capo d'operă şi reprezintă superlativul în ceiace priveşte technica modernă a aparatelor.

Grija mare a Suveranului a fost însă în selecţionarea colegilor de şcoală ai Marelui Voevod. Pentrucă, oricât de buni ar fi fost dascălii destinaţi Să-I formeze sufletul şi mintea, lipsa unor colegi şlefuiţi intelectualiceşte, ar fi imprimat întregii clase fluctuaţiuni dăunătoare bunului ei mers. Astfel, Augustul elev are azi conşcolari pe cei mai buni elevi dela cele mai bune licee din ţară şi tot odată pe cei mai buni profesori ale aceloraşi licee. Intr'un astfel de mediu şcolăresc, nu este de mirare că Moştenitorul Tronului este un elev de prima mână, în stare să se ia la întrecere cu cei de o vârstă. Şi asta în toate domeniile.

LA SINAIA, LA CASTELUL PELEŞ

La începutul lunei Decembrie M. S. Regele Şi-a luat reşedinţa de iarnă la Sinaia. Şcoala Marelui Voevod urma să intre în vacanţă deabea în ajunul Crăciunului. M. Sa, care-Şi adoră Fiul, nu S'a putut împăca cu ideea de a nu-L vedea câteva săptămâni. De aceia a dispus ca pentru acest interval şcoala să fie mutată la Sinaia. Ceiace s'a şi întâmplat. Cât ai bate din palme, un etaj al Castelului Peleş a fost amenajat în liceu internat. Cu săli de curs, cu aparate de gimnastică, cu dormitoare, lavabouri şi celelalte.

Alături de Părintele Său, Marele Voevod şi-a continuat câteva săptămâni studiile în cadrul majestuos al Sinaiei. Iar fericiţii Săi conşcolari au avut prilejul unic de a învăţa carte într'un castel istoric, alături de o odraslă Regească şi sub supravegherea atentă şi plină de bunăvoinţă a Suveranului.

Vizita noastră la Sinaia, a avut de scop — după cum am mai arătat — să-L vedem pe marele Voevod la lucru. Adică la carte şi la sport, în castelul preferat al primului nostru Rege.

Amabilitatea desăvârşită a d-lui lt.-col. Emil Pălăngeanu a făcut cu putinţă şi acest lucru, deşi nu oricine şi mai ales nu ori când se poate pătrunde în Castel. Ziariştii, poate mai puţin decât alţii, pentru că ei nu se mulţumesc cu ceiace se arată ci graţie unei diformaţii profesionale iscodesc şi întreabă până la exasperare... Cum ancheta noastră avea un obiectiv precis şi cum ne bizuiam pe gentileţea des[illegible]

Am urcat grăbiţi câteva zeci de trepte. In drum, într'unul din etajele superioare, d. lt.-col. Pălăngeanu care ne-a însoţit tot timpul ne arată dormitoarele special amenajate pentru elevii şcolii Măriei Sale. Camere modeste, cu câte două paturi uniforme. Marele Voevod Mihai împarte o astfel de cameră cu unul din colegii săi. In imediata apropiere o sală de gimnastică şi apoi.

SALA DE CURS

Intrăm fără să batem. La deschiderea uşii, 12 elevi se ridică milităreşte în picioare. O clasă simplă, cu două rânduri de bănci. In rândul al doilea, Marele Voevod Mihai păstrează aceiaşi poziţie... La catedră, profesorul Saxu tocmai începuse cursul... Suntem prezentaţi Măriei Sale. Brusca întrerupere a lecţiei intimidează pe elevi. Măria Sa nu face excepţie.

Lt. colonelul Pălăngeanu curmă liniştea desăvârşită, lansând o întrebare la a cărei consecinţe nu ne aşteptam:

— Cui îi place ski-ul?

Douăsprezece mâini se ridică într'o clipă. Şi douăsprezece glasuri întăresc insistent o afirmare:

— Mie! mie! mie!...

Marele Voevod este ultimul care coboară mâna...

La rându-ne riscăm o întrebare:

— Măria Ta preferă ski-ul celorlalte sporturi de iarnă?

— Imi place şi bob-ul. Dar parcă tot mai frumos e ski-ul...

D. lt.-col Pălăngeanu ne şopteşte la ureche explicaţia acestei preferinţe.

— Măria Sa skiază destul de bine, şi este ajutorul meu la cursul pe care-l predau colegilor Săi... E şi logic aşa dar Să prefere acest sport, pe care-l practică foarte serios de doi ani, în timp ce colegii Măriei Sale vor face mâine deabea a cincea lecţie...

— Dar dintre sporturile de vară, pe care-l practică mai intens Măria Voastră?

L. ROŞIANU

(Continuarea în pagina III-a)

Numărul viitor al *«Gazetei Sporturilor»* va apare Marţi 2 Ianuarie la ora 3 p. m.